

Fra: Bryggens Osteopati <info@bryggens-osteopati.dk>

Sendt: 11. juli 2025 21:07

Til: Jørgen Nielsen <Jorgen.Nielsen@ft.dk>

Emne: Opfølgning på den lange mail om ministerens overtrædelse af ministernasvarlighedsloven i svar på spørgsmål 173

Kære Jørgen.

Vi talte sammen for længe siden. Du bad mig skrive hvis jeg mente at Sundhedsministerens havde oplyst falsum til UFU i svar på §20 spørgsmål 173. Det er denne aftale jeg hermed følge op på. Jeg beder ved samme lejlighed om foretræde, så jeg kan fremlægge de nye oplysninger for udvalget. Nærværende skrivelse bedes omdeles til udvalget.

Der er nu truffet afgørelser i flere hundrede sager igennem 7 år, uden lovligt grundlag, hvilket alt andet lige sætter patientsikkerheden i fare.

Claes fra Uddannelses- og Forskningsstyrelsen skriver således 20 december 2023:

Styrelsen for Forskning og Uddannelse gør - som skrevet i tidligere besvarelser til dig - opmærksom på, et det er Styrelsen for Patientsikkerhed, som er den ansvarlige myndighed vedrørende ansøgninger om autorisation som osteopat. Det er således STPS, som alene træffer afgørelser om autorisation ud fra den gældende lovgivning, sagsgange og procedurer, som er implementeret under deres ressort. Styrelsen henviser dig derfor fortsat til at rette henvendelse til STPS vedr. sagsbehandlingen af din sag og har ikke yderligere at tilføje.

Det oplyste er direkte i strid med gældende ret.

Lovgivning, sagsgange og procedurer for anerkendelse af kvalifikationer i forbindelse med autorisationssager er under Uddannelses- og Forskningsministeriet (UFM) ressortområde da UFM er ressortministerie for det gældende anerkendelsessystem: Anerkendelsesloven og Lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer mv. Disse to love som skal sikre anerkendelse af autorisationsansøgere kvalifikationer inden for det virksomheds område der udøves er konsekvent tilsidesat i autorisationsordningen for osteopater. Uddannelses- og Forskningsministeriet ignorerer samtlige klager og sender alt til UFS der pure nægter at følge og håndhæve gældende ret på deres område. UFS er gået over deres beføjelser i den "fritagelse de har meddelt da den strider med reglerne på område. De er ikke bemyndiget til at fastsætte andre regler end dem der er fastsat i Anerkendelsesloven og Lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer mv. og tilhørende bekendtgørelser.

Stort set alt hvad der oplyses i Sundhedsministerens svar på UFU §20 Spørgsmål 173 er falsum.

Jeg har nu direkte bevis for at Styrelsen for Patientsikkerhed ikke indhenter de lovpligtige slutkompetencevurderinger og at det slet ikke foretages, begrundet med art Styrelsen mener sig fritaget fra

anerkendelsesbekendtgørelsen, hvilket de ikke er da det kræver hjemmel i anerkendelseslove der er knyttet til EU anerkendelsesdirektivet der er et bindende retsinstrument der skal følges. Beviset fremgår i afslag på aktindsigt af 23 maj 2025. Der kan ikke gives fritagelse fra denne bestemmelse (anerkendelsesbekendtgørelsens §2 stk. 4 om pligtmæssig vurdering) da den er knyttet til både Lisabon-konventionen og EU anerkendelsesdirektiv.

Sundhedsministeren oplyser at det manglende eksamenskrev er "implicit". Det er falsum.

En eksamen forudsætter et defineret læringsmål og også læringsmål for osteopati mangler. Det er uddannelsens formål og læringsmål (krav til bestemte kvalifikationer defineret via viden, færdigheder og kompetencer) som skal udgøre autorisationsgrundlaget. BEK nr 981 af 28/06/2018 om autorisation af osteopater fastsætter ikke et formål med den osteopatiske uddannelse og den fastsætter ikke krav til "en nærmere bestemt uddannelse" og "en nærmere bestemt eksamen i osteopati" bemyndiget i L170 side 17, under punktet til nr. 5. Den fastsætter ikke et læringsmål i et omfang der kan definere en faglig norm og et nationalt kompetenceniveau for den osteopatiske uddannelse og profession. Læringsmålet i bilag 1 på kun 3 sætninger anvendes ikke i praksis, da fysioterapeuter der opnår autorisation i osteopati på baggrund af uddannelse i fysioterapi er fritaget fra bilaget, dvs. de er fritaget fuldstændigt for ethvert krav til selve den osteopatiske uddannelse og kvalifikationer i osteopati. Osteopati er en manuel behandlingsform, ifølge L170. Ifølge Bekendtgørelse om professionsbachelor i fysioterapi er der ike nogen krav om at en fysioterapeut har viden om lede eller rygsøjlen og der er ingen krav om manuelle færdigheder eller kompetencer. Det vil sige at der er ikke krav om, at en fysioterapeut (som kan opnå autorisation som osteopati uden krav til kvalifikationer i osteopati) er i stand til at undersøge og behandle med hænderne, som er den osteopatiske kernekompetence (ifølge CEN standard for training in Osteopathy) og ej heller krav om den relevante viden relateret hertil. Derfor udgør det retlige mangler en væsentlig fare for patientsikkerheden.

I stedet for at fastsætte kraft til den osteopatiske uddannelses nærmere formål og læringsmål fastsætter BEK nr 981 krav der ikke kan opfyldes via uddannelse (gennemført i DK), kurser og erhvervserfaring i osteopati. Det strider med det materielle indhold af L170 hvor det fremgår at den faglig enorm skal tages fra de internationale standarder og uddannelser for osteopati.

L170 side 6

I mangel af en dansk uddannelse vil det derfor som led i indførelsen af en autorisationsordning for osteopater være nødvendigt at fastsætte de nærmere uddannelsesmæssige krav til den der søger om autorisation som osteopat. Disse krav vil skulle baseres på udenlandske uddannelser/

standarder og erfaringer samt uddannelser udbudt af private i Danmark.

WHO har i 2010 offentliggjort rapporten: »Benchmarks for training in traditional/complementary and alternative medicine. Benchmarks for training in osteopathy.«.

Den helt faste praksis er slet ikke at anerkende uddannelse i osteopati, begrundet med at uddannelsen ikke er offentligt reguleret.

Svaret på spørgsmål 173 er vildledende da Folketinget foranlediges til at tro at der udstedes autorisation på baggrund af uddannelse og kvalifikationer i osteopati. Det gør der ikke. De "implicite" eksamenskrav vedrører for 95% af ansøgerne (kaldet type 2 og type 3 i Instruks 7806) en

anden sundhedsfaglig uddannelse på professionsbachelorniveau og en overbygning i osteopati uden nogen krav til niveau, varighed, formål, læringsmål og eksamen i osteopati.

Styrelsen for patientsikkerhed skrev d. 4 nov. 2022 efter ministersvaret på spørgsmål 173.

"I din e-mail af den 18. oktober 2022 skriver du: Med henvisning til autorisationsloven § 2 stk. 1 og § 3 Stk. 2 vil jeg hermed udbede mig en liste over godkendte osteopatuuddannelser. Vi kan oplyse, at der ikke findes godkendte osteopat-uddannelser i Danmark, idet der ikke er tale om en offentligt reguleret uddannelse."

Uddannelses og Forskningsstyrelsen oplyste d. 16 oktober 2023 efter den 5-årige overgangsordning udløb at:

"Vi kan oplyse, at UFS ikke har foretaget slutkompetencevurderinger af uddannelser afsluttet ved International Academy of Osteopathy i perioden 2010-2015 eller i andre perioder. Som vi har beskrevet i tidligere svar til dig, er det Styrelsen for Patientsikkerhed, som er den kompetente myndighed for udstedelse af autorisation til at udøve erhvervet som osteopat i Danmark. En eventuel slutkompetencevurdering fra Uddannelses- og Forskningsstyrelsen vil ikke kunne bruges til at opnå autorisation som osteopat i Danmark"

Det strider med anerkendelsesbekendtgørelsen §2 Stk. 4, som der ikke er fritagelse for.

Den "fritagelse" som ministeren henviser til i sit svar på spørgsmål 173 der den pligtmæssige høring ved "centeret" af den pligtmæssige vurdering som foretages af uddannelsesinstitutionen iht. Lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer mv. §2a stk. 3 (ikke anerkendelsesbekendtgørelsen §2 stk. 4). Den pligtmæssige vurdering skal foretages iht. Lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer mv. §3 Stk. 2 punkt 2 som er nærmere defineret i BEK nr 602 af 25/06/2003 Bekendtgørelse om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer m.v. Den er udstedet i medfør af lovens § 2 a, stk. 3 (fritagelsen for høring ved UFS af den faglige vurdering som uddannelsesinstitutionen h'foretager), § 2 a, stk. 4 og 6, § 3, stk. 7, § 4 (den kompetente myndighed uddannelsesinstitutionen som foretaget vurderingen bemyndiget af UFM), § 6, stk. 1, § 7, stk. 1, § 8, stk. 4, og § 9 i lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer m.v.

Vurderingen skal foretages af en kompetent myndighed (uddannelsesinstitutionen) som det fremgår af forarbejdet til lovændring af Lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer mv. fra 2003 og af vejledning om pligtmæssig vurdering. Jeg vedhæfter disse.

Kun Uddannelses og Forskningsministeren kan bemyndiges til at fastsætte regler for en professionsbacheloruddannelse jf. LEP-loven §22.

Der står i L170 at osteopatuuddannelsen skal være på professionsbachelorniveau, og samtidigt er Styrelsen for Patientsikkerhed, der ikke er kompetente på uddannelsesområdet og som ikke har kendskab til love under UFMs ressort, blevet bemyndiget. Og det er så ikke gået så godt, pga. der manglende juridiske kvalifikationer på feltet.

Uddannelses og Forskningsministeren må nødvendigvis bemyndiges til at udarbejde en uddannelsesbekendtgørelse, hvis man vil implementere EU direktivet korrekt. Ellers er der ingen tilsvarende dansk uddannelse at sammenligne de udenlandsk uddannedes kvalifikationer med.

Så længe osteopatuuddannelsen ikke er lovreguleret via en uddannelsesbekendtgørelser, ligeså længe mangler der en kompetent myndighed ift., LEP-loven (afgørelser om merit og studieoptag), RKV bekendtgørelsen (realkompetencevurderinger) Anerkendelsesloven §2 (kompetent myndighed krævet i EU anerkendelsesdirektiv Art. 56,3 og senere ændringer), Autorisationsloven §15 stk. 2 og Lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer mv. §4

Så længe osteopatuuddannelsen ikke er lovreguleret via en uddannelsesbekendtgørelser, ligeså længe vil titelbeskyttelsen af titlen osteopat være uberettiget, da det dermed ikke er en uddannelsestitel i Danmark, hvilket er en grundlæggende forudsætning i autorisationslovens bestemmelser.

Da autorisationsordningen kun omhandler titelbeskyttelsen (L170 siden 17 under punktet til nr 5) giver det ingen mening så længe titlen ikke er knyttet til uddannelse og kvalifikationer i osteopati. Så gør ordningen mere skade end gang.

To sundhedsministre har oplyst om de grundlæggende forudsætninger for autorisationsordninger. Men ingen af disse er overholdt i autorisationsordningen for osteopater. Jeg vedhæfter ministerernes udtalelser. Bemærk at Ellen Trane Nørby var forslagsstiller og den grundlæggende forudsætning hun oplyser om er ikke opfyldt.

Ellen Trane Nørby:

"Der eksisterer i dag ikke en offentligt reguleret uddannelse til osteopat i Danmark. En forudsætning for at indføre en autorisationsordning er, alt andet lige, at der kan opstilles faglige krav til de kvalifikationer, som skal udgøre grundlaget for en autorisationsordning. Det gør det ikke umiddelbart muligt at udforme et ændringsforslag med bemærkninger.

Oprettelsen af en dansk osteopatuuddannelse vil skulle ske gennem Uddannelses- og Forskningsministeriet."

Vh. Janne E. Høyrup

Osteopath D.O. MSCCO, MDO

www.bryggens-osteopati.dk

Tlf. +45 21 67 80 61